

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 150,000
Ad Rate: 833

Section: First Section/พิเศษ

วันที่: อังคาร 19 พฤษภาคม 2569

ปีที่: 39

ฉบับที่: 13165

หน้า: 7(ล่าง)

Col.Inch: 72.35 Ad Value: 60,267.55 PRValue (x3): 180,802.65 คลิป: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: บทความพิเศษ: รถไฟชนรถเมลล์กับปัญหาดีเอสไอโคโนมีส์ ออฟ สเกล

รถไฟชนรถเมลล์กับปัญหาดีเอสไอโคโนมีส์ ออฟ สเกล

กรุงเทพธุรกิจ

บทความพิเศษ

● ศ.ดร. เบนจามิน ไวก์เอลิสต์คิตต์ (ยาบุชิตะ)

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เหตุการณ์โศกนาฏกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2569 บริเวณถนนอโศก ได้สถานีหมักกะสนของรถไฟฟ้ามหานครสายเฉลิมรัชมงคล ระหว่างแยกเพชรบุรีกับแยกอโศกมนตรี ซึ่งรถไฟชนรถเมลล์ รถยนต์และจักรยานยนต์จำนวนมาก จนรถเมลล์ NGV เกิดไฟลุกไหม้ทันทีนั้น เป็นภาพสะเทือนใจที่คนกรุงเทพฯ คงยากจะลืมขอแสดงความเสียใจอย่างสุดซึ้งต่อผู้เสียชีวิต ผู้บาดเจ็บ และครอบครัวของทุกท่านที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ครั้งนี้

หลังลงพื้นที่ นายกรัฐมนตรี อนุทิน ชาญวีรกูล ได้ตั้งคำถามระหว่างให้สัมภาษณ์ว่า “ทำไมที่ผ่านมาไม่เกิดอุบัติเหตุเช่นนี้ แต่ทำไมวันนี้ถึงเกิดขึ้น” คำถามนี้สำคัญเพราะสะท้อนว่าปัญหาอาจไม่ได้อยู่ที่ “ใครคนหนึ่งผิด” หากแต่อาจเป็นสัญญาณว่าระบบการจัดการเมืองของกรุงเทพฯ กำลังเดินมาถึง “จุดวิกฤติ” แล้ว

ในทางเศรษฐศาสตร์เมือง (urban economics) อธิบายได้ว่า กรุงเทพฯ กำลังเข้าสู่ภาวะ ‘ดีเอสไอโคโนมีส์ ออฟ สเกล’ (diseconomies of scale) หรือการขาดความประหยัดต่อขนาด กล่าวคือ กรุงเทพมหานครกำลังแออัดหนาแน่นเกินระดับที่ระบบเมืองจะรองรับได้อย่าง

มีประสิทธิภาพ เมืองที่เคยสร้างผลผลิตมหาศาล กำลังเริ่มแบกรับ “ต้นทุนเพิ่มจากความแออัด” (อีกคำแปลหนึ่ง) มากขึ้นเรื่อยๆ

หลายคนอาจโทษคนขับรถไฟว่าทำไมไม่หยุด เพราะไม่กันยังไม่ลง แต่ใน

ความเป็นจริง แทบไม่มีประเทศใดในโลกที่รถไฟต้องหยุดให้รถยนต์วิ่งผ่านเหมือนในกรุงเทพฯ

บางคนอาจโทษคนขับรถเมลล์หรือรถยนต์ที่จอดคร่อมรางรถไฟ ทั้งที่ได้ยินเสียงสัญญาณเตือนชัดเจน แต่คนขับที่ใช้เส้นทางอโศกเป็นประจำต่างรู้ว่า การจะหลุดแต่ละแยกในช่วงรถติดนั้นใช้เวลานานเพียงใด

หลายครั้งหากไม่ “ขยับไปก่อน” รถจากถนนกำแพงเพชรที่เลี้ยวซ้ายผ่านตลอด จะข้าม รางอาจติดค้างไปไม่ได้ บางคนอาจตั้งคำถามกับเจ้าหน้าที่ผู้ให้อำนาจสัญญา ซึ่งก็อีกคงไม่มีนายสถานีไหนบนโลกใบนี้ต้องคอย “ยกธงแดง” บ่อยๆอย่างในกรุงเทพฯ หรือโทษตำรวจจราจรทำไมไม่วอกันให้ปล่อยไฟเขียว หรือโทษผู้ว่าฯ กทม. หรือแม้แต่ นายกรัฐมนตรี แต่หากมองให้ลึกกว่านั้น เหตุการณ์นี้อาจสะท้อน “ความล้มเหลว

เชิงโครงสร้าง” มากกว่าความผิดพลาดของบุคคล

ตลอดหลายสิบปีที่ผ่านมากรุงเทพมหานครพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจำนวนมากมหาศาล

ทั้งรถไฟฟ้ามหานคร รถไฟฟ้าบนดิน อาคารสูง ศูนย์การค้า และโครงการคอนโดขนาดใหญ่ จนพื้นที่ผิวจราจรเดิมถูกบีบแคบลงเรื่อยๆ ขณะที่จำนวนรถยนต์และประชากรกลับเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง เมืองจึงเข้าสู่สภาพที่ทุกคน “รีบ” ทุกคน “เร่ง” และทุกคนพยายามเอาตัวรอดจากระบบจราจรที่ไร้ประสิทธิภาพ แม้จะรู้ว่าการจอดคร่อมรางรถไฟเป็นเรื่องอันตรายก็ตาม

ในทางเศรษฐศาสตร์ เมืองใหญ่มีข้อดีจากสิ่งที่เรียกว่า economies of scale หรือ “การประหยัดต่อขนาด” นั่นคือ เมื่อผู้คนจำนวนมากกระจัดตัวอยู่ร่วมกัน การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน รถไฟฟ้า ไฟฟ้า ประปา อินเทอร์เน็ต หรือระบบขนส่งสาธารณะ จะมีต้นทุนต่อหัวต่ำลง เพราะมีผู้ใช้จำนวนมากเพียงพอรองรับต้นทุนเหล่านั้น กรุงเทพฯ จึงกลายเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่ของประเทศ

แต่ทุกคนที่เคยเรียนวิชาหลักการเศรษฐศาสตร์ย่อมรู้ว่า กราฟของ economies of scale ไม่ได้ลดลงตลอดไป หลังผ่าน “จุดเหมาะสม” แล้ว หากยังเพิ่มกิจกรรมผู้คน หรือทรัพยากรลงในพื้นที่เดิมต่อไป ระบบจะเริ่มเกิด diseconomies of scale หรือต้นทุนต่อหน่วยที่สูงขึ้นจากความแออัด

แนวคิดนี้อธิบายง่ายๆ ได้จากการทำนาช่วงแรก หากเพิ่มแรงงานหรือเครื่องจักรในพื้นที่นา ผลผลิตจะเพิ่มขึ้นและต้นทุนเฉลี่ยจะลดลง แต่เมื่อเพิ่มมากเกินไปในพื้นที่เท่าเดิม คนและเครื่องจักรจะเริ่มเบียดกันเองเหยียบต้นข้าว ทำงานช้าช้อน และสร้างความเสียหายมากกว่าประโยชน์ สุดท้ายต้นทุนกลับสูงขึ้นแทน

กรุงเทพฯ วันนี้อาจกำลังอยู่ในจุดเดียวกัน เมืองที่เคยสร้างประสิทธิภาพสูงสุด กำลังเริ่มถดถอย ความหนาแน่นเกินขีดจำกัดทำลายประสิทธิภาพของตัวเอง ไม่ว่าจะป็น รถติด ที่กินเวลาหลายชั่วโมง มลพิษ ความเครียด

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 150,000
Ad Rate: 833

Section: First Section/ทัศนะ

วันที่: อังคาร 19 พฤษภาคม 2569

ปีที่: 39

ฉบับที่: 13165

หน้า: 7(ล่าง)

Col.Inch: 72.35 Ad Value: 60,267.55 PRValue (x3): 180,802.65

ศิลปิน: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: บทความพิเศษ: รถไฟชนรถเมลล์กับปัญหาดีเอสไอโคโนมีส์ ออฟ สเกล

ค่าเดินทางที่สูงขึ้น อุบัติเหตุที่รุนแรงขึ้น หรือคุณภาพชีวิตที่ลดลง

กรณีรถไฟชนรถเมลล์ครั้งนี้จึงไม่ใช่เพียงอุบัติเหตุจรรยาบรรณตา แต่เป็นกรณีศึกษาสำคัญของ diseconomies of scale ในมหานครขนาดใหญ่ เมื่อ

เมืองเติบโตเร็วกว่าความสามารถในการบริหารจัดการ ความเสียหายก็จะเริ่มปรากฏในรูปแบบต่างๆ มากขึ้นเรื่อยๆ

ทางออกระยะสั้นคือ การลดความแออัดและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการจราจรในพื้นที่เสี่ยงอย่างจริงจัง ส่วนในระยะยาว ประเทศไทยอาจต้องคิดและใช้องค์ความรู้ใหม่เรื่องการกระจายความเจริญ รวมถึงออกแบบเมือง ระบบขนส่ง และการใช้ที่ดินให้สมดุลกว่านี้

แน่นอนว่า เรื่องนี้ไม่ใช่หน้าที่ของนายกฯ ผู้ว่าฯ กทม. (ที่กำลังจะเลือกตั้งกันใหม่) กระทรวงคมนาคม การรถไฟแห่งประเทศไทย หรือบริษัทขนส่งมวลชนกรุงเทพเท่านั้น แต่เป็นโจทย์ร่วมกันของทุกฝ่าย เพราะทุกคนต่างใช้เมืองหลวงแห่งนี้ในฐานะสร้างผลผลิตร่วมกัน และผู้แบกรับต้นทุนจากความแออัดของเมืองนี้พร้อมกันทั้งหมด

ขอให้เหตุการณ์ครั้งนี้ไม่จบลงเพียงการหาคนผิด แต่เป็น “สัญญาณเตือน” ให้สังคมไทยตระหนักว่า การพัฒนาแบบบีบอัด (compressed industrialization) ของประเทศรายได้ปานกลางที่ทะเยอทะยานอยากเป็นประเทศรายได้สูง หากขาดการวางแผนเมืองที่ดี อาจทำให้เมืองหลวงที่เคยสร้างความมั่งคั่ง กลับกลายเป็นเมืองที่สร้างต้นทุนและความสูญเสียแทนในที่สุด ดูเพิ่มเติมใน กลุ่มทุนกับเศรษฐกิจไทย : ก้าวพ้นกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และการพัฒนาอุตสาหกรรมแบบไล่กวด: เส้นทางและอนาคตของเศรษฐกิจเอเชียตะวันออก

THE STATES TIMES

Tuesday, 19 May 2026

SEARCH...

NEWS

รัฐธรรมนูญ ขอเสนอเนนยกเลิกหรือระบอบการสรรหา สว. นักวิชาการชี้ความโปร่งใสและความรับผิดชอบคือกุญแจ ทางเลือกแก้ไขกฎหมายรองรับปฏิรูปอย่างยั่งยืน

18 MAY, 2026

“ธรรมศาสตร์” จับมือ “สถาบันปรีดี พนมยงค์” เปิดตัวเสวนา บทเรียน “จากมติเห็นชอบแก้ไขรัฐธรรมนูญ สู่ต้นธารปฏิรูปองค์กรอิสระ” นักวิชาการ – ตัวแทนพรรคการเมือง ชงข้อเสนอแยกเครื่ององค์กรอิสระ โฟกัส “สว.-ศาลรัฐธรรมนูญ” เน้นยกเลิก หรือหรือใหญ่กระบวนการสรรหา-ที่มา เพื่อสร้างประชาธิปไตยที่สมบูรณ์

เมื่อวันที่ 11 พ.ค. 2569 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) ร่วมกับ สถาบันปรีดี พนมยงค์ จัดงาน PRIDI Talks #35 : เสวนาวิชาการ 126 ปีชาตกาล ศ. ดร.ปรีดี พนมยงค์ หัวข้อ “จากมติเห็นชอบแก้ไขรัฐธรรมนูญ ต้นธารสู่การปฏิรูปองค์กรอิสระ” ภายใต้กิจกรรม “วันปรีดี พนมยงค์ ประจำปี 2569” ณ มธ. ท่าพระจันทร์ เพื่อถอดบทเรียนและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเชิงวิชาการเกี่ยวกับแนวทางการปฏิรูปองค์กรอิสระ พร้อมเสนอแนวทางปฏิรูปองค์กรอิสระอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งในด้านที่มา กระบวนการสรรหา และการสร้างระบบความรับผิดชอบที่ยึดโยงกับประชาชนและมาตรฐานสากล

รศ. ดร.ปริญญา เทวานฤมิตรกุล คณะนิติศาสตร์ มธ. กล่าวว่า ทางออกในการปฏิรูปองค์กรอิสระภายใต้บริบทปัจจุบัน อย่างแรกคือในเชิงหลักการ จำเป็นต้องทำให้องค์กรอิสระต่างๆ โดยเฉพาะศาลรัฐธรรมนูญอยู่ภายใต้กฎหมายและมีความรับผิดชอบต่อประชาชน รวมถึงที่มาและการถอดถอนองค์กรอิสระเมื่อมีการปฏิบัติหน้าที่ที่ขัดต่อกฎหมายต้องเป็นกระบวนการที่ประชาชนมีส่วนร่วม ตัวอย่างเช่นการสรรหาบุคคลมาดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระของประเทศเยอรมนี ที่ 8 คนมาจากการเลือกของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) และอีก 8 คนมาจากการเลือกของสมาชิกวุฒิสภา (สว.) ซึ่งในเรื่องที่มาของ สว. ก็จำเป็นต้องแก้ไข หากต้องการให้มี สว. ก็ต้องให้ประชาชนเลือกตั้ง สว. โดยตรง แต่ถ้าไม่ยากให้มีการเลือกตั้งก็ให้ยกเลิก สว. เลย หรือจำกัดอำนาจให้น้อยลง

รศ. ดร.ปริญญา กล่าวอีกว่า ส่วนในเชิงการปฏิบัติ หากทางคณะรัฐมนตรี (ครม.) ไม่มีการร้องขอให้รัฐสภานำร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่ค้างในวาระ 2 มาพิจารณาต่อ ก็ควรจะต้องมีการมอบเวลาให้ชัดว่าจะเริ่มกระบวนการใหม่ได้เมื่อใด หรืออีกทางคือพรรคการเมืองหรือประชาชนต้องรวมเสียงเพื่อเสนอ แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะกระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญจะเดินหน้าต่อหรือไม่ อีกส่วนคือควรมีการแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ (พ.ร.ป.) ต่างๆ อย่างน้อย 3 ฉบับควบคู่กันไปด้วย คือ 1. พ.ร.ป. ว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา 2. พ.ร.ป. ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ 3. พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อให้มีความพร้อมไว้เลยหากในอนาคตสามารถแก้ไขรัฐธรรมนูญสำเร็จ

ศ. พิเศษ ชงทอง จันทรางศุ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2540 และศาสตราจารย์พิเศษคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า หากจะพูดถึงการปฏิรูปองค์กรอิสระโดยไม่พูดถึง สว. คงเป็นไปได้ แต่การจะให้มีการเลือกตั้งโดยตรงเพื่อนำไปสู่การมีตัวแทนเข้าไปแต่งตั้งองค์กรอิสระคงจะพันวิสัยที่เป็นไปได้ในความจริง ซึ่งกระบวนการที่มาของ สว. ยังเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข อาจจะเดินหน้าออกแบบกระบวนการดังกล่าวกันใหม่ โดยจำเป็นต้องพูดคุยและตกลงกันได้ 3 เรื่องสำคัญ ได้แก่ 1. ที่มา และจำนวนของ สว. 2. การออกแบบการได้มาซึ่ง สว. ที่ยึดโยงกับประชาชนขึ้น และถูกตรวจสอบได้ และ 3. รูปแบบของกระบวนการที่เชื่อมโยงระหว่าง สว. กับการแต่งตั้งองค์กรอิสระ เช่น การเสนอชื่อองค์กรอิสระเข้าไปควรมีจำนวนเป็น 2 เท่าจากเดิมหรือไม่ เพื่อให้มีตัวเลือกแทนการเสนอเพียงคนเดียว หรือการวินิจฉัยว่าจะเอาหรือไม่เอาใครต้องประกอบไปด้วยเหตุผลอะไร ฯลฯ

ขณะที่องค์กรอิสระเอง อาทิ ศาลรัฐธรรมนูญ สำนักงานคณะกรรมการปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ก็ต้องมีการพิจารณา ทบทวนบทบาท และขอบเขตอำนาจให้มีความเหมาะสมและชอบธรรม โดยเฉพาะประเด็นในทางการเมือง รวมถึงการทำให้กระบวนการต่างๆ ขององค์กรอิสระเหล่านี้มีความโปร่งใสมากขึ้น ตลอดจนกระบวนการที่มาบุคคลที่มาดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระเหล่านี้ต้องออกแบบโดยไม่ให้เป็นการแต่งตั้งเพียงแต่ข้าราชการเกษียณเพียงอย่างเดียวเหมือนในปัจจุบัน แต่เปิดโอกาสให้คนที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมเข้ามาได้ด้วย

รศ. ดร.โคทม อาริยา ประธานมูลนิธิสันติภาพและวัฒนธรรม กล่าวว่า การปฏิรูปองค์กรอิสระ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่ประชาธิปไตยสมบูรณ์ ขอนำข้อคิดเห็นของ ศ. ดร.ปรีดี พนมยงค์ เมื่อ 53 ปีก่อน มาอ้างอิงเป็นข้อเสนอ ดังนี้ 1. ไม่ควรมีศาลรัฐธรรมนูญ แต่ให้มีเพียงตุลาการรัฐธรรมนูญ โดยมีผู้พิพากษาศาลฎีกาทุกคนเป็นองค์ประกอบ เพื่อทำหน้าที่ในการตีความรัฐธรรมนูญ

“ศาลรัฐธรรมนูญไม่ควรเป็นอำนาจที่สี่ที่อยู่เหนืออำนาจอริปไตยของประชาชน ซึ่งถูกเนรมิตขึ้นมาเพราะรังเกียจนักการเมือง และคิดว่านักการเมืองคือปัญหาของสังคม และกัสิ่งยุบพรรคอะไรต่างๆ แต่ศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้มีไว้เพื่อการนี้ แต่มีไว้เพื่อตีความรัฐธรรมนูญ และใครทำตามรัฐธรรมนูญก็ให้ทำต่อ ส่วนใครไม่ทำตามก็ต้องให้ยุติการกระทำ ส่วนจะไปฟ้องศาลไหนก็ฟ้อง และลงโทษตามนั้น เพราะหลักศาลรัฐธรรมนูญคือให้ราษฎรฟังรัฐธรรมนูญได้ โดยมีตุลาการเป็นผู้ตัดสิน” รศ. ดร.โคทม กล่าวเสริม

2. ไม่ควรให้อำนาจ กกต. ในการจัดการเลือกตั้งเพียงให้เรียบร้อย สุจริตและเที่ยงธรรมเพียงฝ่ายเดียว แต่ควรมีการแต่งตั้งผู้แทนองค์กรเอกชนตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญมาช่วยจัดการเลือกตั้งด้วยอีกส่วน นอกจากนี้ ต้องทำงานเชิงรุกเพื่อรวบรวมหลักฐานในการป้องกันการซื้อสิทธิ์ขายเสียง พร้อมกับส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และ 3. ป.ป.ช. ควรมีการนำเอาองค์กรอัยการมาใช้อำนาจร่วมในการดำเนินการต่างๆ ด้วย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ หากสามารถแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ จะต้องมีการตัดหมวดศาลรัฐธรรมนูญ หมวดองค์กรอิสระ หมวดปฏิรูปประเทศออกไป และนำหมวดองค์กรอัยการไปไว้กับหมวดศาลคล้ายกับตอนรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 รวมถึงต้องมีการทบทวนเรื่องยุทธศาสตร์ชาติ และเอาประเด็นมาตรฐานทางจริยธรรมออก ซึ่งทำให้เกิดการตีความได้กว้างขวางเกินไปจนอาจกลายเป็นเครื่องมือทางการเมือง

ศ. ดร.สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญคือจุดสำคัญที่จะปลดล็อกการปฏิรูปองค์กรอิสระ แต่ถ้ามองจากกลไกทางรัฐสภาเป็นไปได้ยากมาก เพราะฝ่ายที่ไม่อยากแก้ไขกุมเสียงข้างมากไว้ทั้ง สส. และ สว. ซึ่งสิ่งสำคัญที่จะช่วยได้คือ ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องต้องอ่านสัญญาของชนชั้นนำไป ออก และหาทางแสดงออกถึงความต้องการในการได้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ให้ชัดเจน เช่น การผลักดันการแก้ไขรัฐธรรมนูญรายมาตรา หรือแม้แต่การแก้ไข พ.ร.ป.ต่างๆ ฯลฯ เพื่อเป็นอีกแรงผลักดันให้เกิดขึ้น และไม่ให้ทุกอย่างจบลงที่ผลประชามติที่รัฐบาลไม่ได้มีหิบบมาเดินหน้าต่อ อย่างไรก็ตามประเด็นการทำให้คนผิวดำมีสิทธิเลือกตั้งอย่างแท้จริงในสหรัฐอเมริกาที่เกิดจากแนวทางลักษณะนี้

ศ. ดร.สิริพรรณ กล่าวด้วยว่า เป้าหมายทั้งในเรื่องประชาธิปไตยสมบูรณ์ที่หลายคนอยากเห็น และสิ่งที่ ศ. ดร.ปรีดี เคยพูดไว้ว่าจะเกิดขึ้นได้คือ 1. การทำให้องค์กรอิสระไม่อยู่ภายใต้การกำกับฝ่ายไหน แต่มีความรับผิดชอบ ซึ่งจะเกิดขึ้นได้จากการที่มีประชาชนตรวจสอบ โดยผ่านกลไกอย่างการเข้าชื่อถอดถอนองค์กรอิสระ แต่อาจแก้ไขเพิ่มเติมโดยให้ยื่นผ่านรัฐสภาที่มีความยึดโยงกับประชาชนแทนการยื่นผ่านวุฒิสภาตามที่เคยมีในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 หรือเพิ่มกลไกตรวจสอบอื่นๆ เช่น ในบางประเทศจะมีกลไกเลือกตั้งเพื่อถอดถอน และ 2. การจำกัดอำนาจและบทบาทขององค์กรอิสระ โดยให้ทำหน้าที่เป็นเพียงองค์กรส่งเสริมฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิติบัญญัติ เพราะเมื่อองค์กรอิสระมีอำนาจลดลงจนไม่สามารถชี้เป็นชี้ตายได้ก็คงไม่มีกลุ่มการเมืองในอยากแทรกแซง

MENU

ไม่ใช่เป็นเป้าหมายของชีวิตวัยเกษียณของข้าราชการที่ไม่เกือหนุนประชาธิปไตยและเศรษฐกิจใหม่ 2. ออกแบบโดยสร้างกลไกความรับผิดชอบให้ยึดโยงกับสถานการณ์จริงของประชาชน และ 3. ออกแบบให้องค์กรเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศไม่ใช่กลไกขัดขวางสังคม

ทั้งนี้ ถ้าจะให้เห็นภาพชัดขึ้น ขอยกตัวอย่างเช่น พ.ร.บ.การแข่งขันทางการค้า ที่มีสำนักงานคณะกรรมการแข่งขันทางการค้า (กขค.) เป็นองค์กรตาม พ.ร.บ. ในการทำหน้าที่กำกับควบคุม โดยในประชุมสภาฯ สมัยที่ผ่านมา มีการผลักดันแก้ไขบางส่วนเพื่อส่งเสริมความเป็นธรรมทางการแข่งขันมากขึ้น แต่ก็มาพบจุดสำคัญคือ จะต้องออกแบบ และเลือกคณะกรรมการขององค์กรต่างๆ อย่างไรให้มีประสิทธิภาพ และยึดโยงกับประชาชนด้วย แทนที่จะเป็นคนที่ไม่มีอิทธิพลในวงการนั้นๆ กลุ่มเดิมๆ ซึ่งตอนนั้นข้อสรุปที่ได้คือจะต้องเริ่มตั้งแต่กรรมการสรรหาที่อย่างน้อย ครม. จะต้องเป็นผู้เสนอกรรมการสรรหา หรืออีกทางให้ตัวแทนจากรัฐสภาทั้งจากฝ่ายรัฐบาล และฝ่ายค้านเป็นผู้เสนอ เพราะไม่เช่นนั้นกรรมการสรรหา ก็จะเป็นข้าราชการเก่าหมด ซึ่งไม่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาในปัจจุบัน

“พื้นที่หนึ่งที่สามารถทดลองออกแบบที่มาของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งในองค์กรแต่งตั้งต่างๆ ในระดับประเทศก็คือ คณะกรรมการของหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับควบคุมต่างๆ ของไทย ที่มีปัญหาแทบทุกหน่วยงาน และมีผลกับปากท้องประชาชนด้วย ซึ่งถ้าเริ่มต้นได้จะเป็นการฉันทามติที่สำคัญของการกำหนดที่มาที่ไปของทั้งองค์กรที่ทำหน้าที่กำกับควบคุมต่างๆ รวมถึงองค์กรอิสระของไทยได้” ดร.วีระยุทธ กลาว

นายจาตุรนต์ ฉายแสง สส.บัญชีรายชื่อ และประธานคณะกรรมการรณรงค์สื่อสารประชาติและรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน พรรคเพื่อไทย กล่าวว่า การจะเดินหน้าปฏิรูปองค์กรอิสระได้ จะต้องมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งถ้าเป็นไปได้ก็ควรผลักดันให้แก้ไขทั้งฉบับ โดยอาศัยผลประชามติเมื่อวันที่ 8 ก.พ. 2569 ที่มีการเห็นชอบถึง 65% ให้เกิดประโยชน์ในการเป็นแรงส่งให้เกิดการแก้ไข และหลีกเลี่ยงการไปริเริ่มตั้งต้นเข้าสู่กระบวนการแก้ไขบางมาตรา เพราะจะยิ่งทำให้เกิดความล่าช้า และยากต่อการแก้ปัญหาต่างๆ กระนั้น ถ้ามีพรรคการเมืองเสนอแก้ไขเป็นรายมาตรา ก็ควรจะมีการร่วมผลักดันให้ออกมาได้ด้วยดี

“ถ้าอยากแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อแก้ไขปัญหาประเทศชาติกันจริงๆ จะต้องไม่ไปเน้นที่บางเรื่อง เพราะยังงี้ก็ต้องไปลงประชามติ ซึ่งจะยิ่งทำให้ยากขึ้น และถ้าฝั่งไม่ยอมแก้ไข สส. 200 และ สว. 170 เสียง เกินครึ่งของรัฐสภาแล้ว ถ้า สว. พร่อมใจกันไม่เอาด้วยก็ไปไม่ได้แล้ว โดยอาจจะอ้างว่าแก้ไขบางมาตราไม่มีประชามติมาก่อน ไม่รู้ว่าประชาชนเห็นด้วยหรือไม่ ไม่ยกมือให้ แต่ถ้าแก้ทั้งฉบับอ้างไม่ได้ว่าประชาชนเห็นด้วยหรือไม่ เพราะผลประชามติออกมาแล้ว” นายจาตุรนต์ ระบุ

อนึ่ง กิจกรรม วันปรีดี พนมยงค์ ประจำปี 2569 เริ่มขึ้นตั้งแต่ช่วงเช้า เวลา 08.00 น. โดยมีการทำพิธีทำบุญอุทิศส่วนกุศลแด่ ศ. ดร.ปรีดี พนมยงค์ และท่านผู้หญิงพูนศุข พนมยงค์ ณ ลานปรีดี พนมยงค์ พิธีวางพานพุ่มอนุสาวรีย์ พิธีมอบโล่รางวัล “ปรีดี พนมยงค์” ประจำปี 2569 แก่นักศึกษาดีเด่น พิธีมอบรางวัลทุนการศึกษา “ทุนลูกหลานปาล พนมยงค์ เพื่อการศึกษาชาติ” ประจำปี 2569 พิธีมอบทุนธรีร์ พนมยงค์ เพื่อขุมนุมกิจกรรมกีฬาและสร้างเสริมสุขภาพ ประจำปี 2568 ณ บริเวณอนุสาวรีย์ ศ.ดร.ปรีดี พนมยงค์ หน้าตึกโดม มธ. ถัดจากนั้นเวลา 13.00 น. จะเป็นการนำเสนอบทความรางวัล “ทุนปาล พนมยงค์” ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศ ประจำปี 2569 ก่อนเข้าสู่ช่วงเสวนา

[#TheStatesTimes](#) [#News](#) [#NewsFeed](#) [#ปฏิรูปองค์กรอิสระ](#) [#ธรรมศาสตร์](#) [#รัฐธรรมนูญ](#)

THE STATES TIMES TEAM

THE STATES TIMES

Copyright 2021, All rights reserved. [THE STATES TIMES](#)

[Privacy policy](#) | [Privacy notice](#) | [Cookies notice](#)